

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

3. april 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — energi — energimærkning af fjernsyn — delegeret forordning (EU) nr. 1062/2010 — forhandlernes ansvarsområde — fjernsyn leveret til forhandler uden etiket før forordningens ikrafttrædelse — forhandlerens mærkningspligt for et sådant fjernsyn efter forordningens ikrafttrædelse og pligt til efterfølgende anskaffelse af en etiket«

I sag C-319/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Thüringer Oberlandesgericht (Tyskland) ved afgørelse af 5. juni 2013, indgået til Domstolen den 11. juni 2013, i sagen:

Udo Rätzke

mod

S+K Handels GmbH,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, Domstolens vicepræsident, K. Lenaerts (refererende dommer), og dommerne J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis og J.-C. Bonichot,

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den tyske regering ved T. Henze og B. Beutler, som befuldmægtigede
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato A. De Stefano
- Europa-Kommissionen ved K. Herrmann og B. Eggers, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 4, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2010 af 28. september 2010 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af fjernsyn (EUT L 314, s. 64, herefter »den delegerede forordning«).
- 2 Anmodningen er indgivet i forbindelse med en tvist mellem Udo Rätzke og S+K Handels GmbH (herefter »S+K«), der er en konkurrent til Udo Rätzke på området for handel med elektriske apparater, bl.a. fjernsyn, vedrørende en påstand om forbud i medfør af tysk lovgivning om illoyal konkurrence.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2010/30/EU

- 3 Følgende anføres i 19. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (EFT L 153, s. 1):

»Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 TEUF for så vidt angår mærkning og standardiserede produktoplysninger om energirelaterede produkters forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer under deres anvendelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.«

- 4 Følgende anføres i 25. betragtning til direktivet:

»Når medlemsstaterne gennemfører bestemmelserne i dette direktiv, bør de bestræbe sig på at afstå fra at vedtage foranstaltninger, som kunne pålægge de berørte markedsdeltagere, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), unødvendigt bureaukratiske og tunge forpligtelser.«

- 5 Direktivets artikel 2 med overskriften »Definitioner« fastsætter følgende:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

- g) »forhandler«: en detailhandler eller anden person, som sælger, udlejer, sælger på afbetaling eller udstiller produkter, der er bestemt til slutbrugeren
- h) »leverandør«: producenten eller dennes godkendte repræsentant i Unionen eller importøren, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug på EU-markedet. Hvis sådanne ikke findes, anses enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter omhandlet i dette direktiv i omsætning eller tager dem i brug, for at være leverandør

i) »bringe i omsætning«: den første gang et produkt gøres tilgængeligt på EU-markedet med henblik på distribution eller anvendelse i Unionen enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode

[...]«

6 Direktivets artikel 5 med overskriften »Leverandørernes ansvarsområder« bestemmer følgende:

»Medlemsstaterne sørger for:

a) at leverandører, der bringer produkter, som er omfattet af en delegeret retsakt, i omsætning eller leverer dem til brug, forsyner dem med en etiket og et datablad i overensstemmelse med dette direktiv og den delegerede retsakt

[...]

d) at leverandørerne leverer forhandlerne de nødvendige etiketter til mærkning og produktoplysning gratis.

Leverandørerne leverer, uden at deres frihed til at vælge system for levering af etiketter derved indskrænkes, etiketterne omgående på bestilling fra forhandlerne.

[...]«

7 Artikel 6 i direktiv 2010/30 med overskriften »Forhandlernes ansvarsområder« bestemmer følgende:

»Medlemsstaterne sikrer:

a) at forhandlerne placerer etiketterne korrekt, synligt og læseligt, og sørger for, at databladet indgår i produktbrochuren eller andet materiale, der følger produktet, når det sælges til slutbrugere

b) at forhandlerne forsyner alle udstillede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt, med en korrekt etiket på det relevante sprog, anbragt på det iøjnefaldende sted, som fastsættes i den for produktet gældende delegerede retsakt.«

8 Direktivets artikel 10 med overskriften »Delegerede retsakter« bestemmer følgende i stk. 1-3:

»1. Kommissionen fastsætter nærmere bestemmelser om etiketten og databladet ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11, 12 og 13, for hver type produkt i overensstemmelse med nærværende artikel.

Når et produkt opfylder de kriterier, der er anført i stk. 2, skal der vedtages en delegeret retsakt for det i overensstemmelse med stk. 4.

Delegerede retsakter skal indeholde bestemmelser om etikettens og databladets oplysninger om forbruget af energi og andre væsentlige ressourcer under anvendelsen, som sætter slutbrugerne i stand til at træffe mere velinformerede købsafgørelser, og som sætter markedstilsynsmyndighederne i stand til at kontrollere, om produkterne lever op til de anførte oplysninger.

Når en delegeret retsakt indeholder bestemmelser om både energieffektivitet og forbrug af væsentlige ressourcer for et produkt, skal etikettens udformning og indhold fremhæve produktets energieffektivitet.

2. De i stk. 1 omhandlede kriterier er følgende:

- a) Produkterne skal ifølge de nyeste foreliggende tal og under hensyntagen til, hvor store mængder de omsættes i på EU-markedet, rumme betydelige muligheder for at spare energi og i givet fald andre væsentlige ressourcer.
- b) Der skal være stor spredning i de relevante præstationsniveauer for de produkter, der kan fås på markedet med de relevante funktionelle egenskaber.
- c) Kommissionen skal tage hensyn til relevant EU-lovgivning og selvregulering som f.eks. frivillige aftaler, der forventes at opfylde de politiske mål hurtigere eller til lavere omkostninger end obligatoriske krav.

3. Når Kommissionen udarbejder et udkast til delegeret retsakt, skal den:

[...]

- d) fastsætte en eller flere gennemførelsesdatoer, eventuel fasedeling eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til eventuelle virkninger for SMV'er eller for særlige produktgrupper, der primært fremstilles af SMV'er.«

9 Artikel 11, 12 og 13 i direktiv 2010/30 fastsætter den ramme, som de delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290, stk. 2, TEUF er vedtaget inden for. Direktivets artikel 11 regulerer varigheden af Kommissionens udøvelse af de delegerede beføjelser og forpligter Kommissionen til at aflægge rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af en periode på fem år fra den 19. juni 2010. Bestemmelsen pålægger endvidere Kommissionen at give Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union meddelelse om enhver delegeret retsakt ved dens vedtagelse. Direktivets artikel 12 omhandler muligheden for tilbagekaldelse af delegationen, og direktivets artikel 13 omhandler den procedure, der skal følges af Parlamentet og Rådet for at gøre indsigelse mod delegerede retsakter.

10 Artikel 16 i direktiv 2010/30 med overskriften »Gennemførelse i national ret« bestemmer følgende i stk. 1:

»Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. juni 2011. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 20. juli 2011.

[...]«

11 Direktivets artikel 18 med overskriften »Ikrafttræden« bestemmer følgende:

»Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5, litra d), g) og h), anvendes fra [den] 31. juli 2011.«

Den delegerede forordning

12 Følgende anføres i tredje betragtning til forordningen:

»Der bør fastsættes harmoniserede bestemmelser for, hvordan fjernsyns energieffektivitet og energiforbrug skal angives ved mærkning og standardiserede produktoplysninger, således at producenterne får et incitament til at forbedre fjernsynenes energieffektivitet, forbrugerne tilskyndes til at købe energieffektive modeller, varernes elforbrug reduceres, og det indre marked får bedre muligheder for at fungere.«

13 Følgende anføres i niende betragtning til forordningen:

»For at tilskynde til fremstilling af energieffektive fjernsyn bør leverandører, der ønsker at bringe fjernsyn i omsætning, som opfylder kravene til indplacering i de højere energieffektivitetsklasser, have mulighed for at medlevere etiketter, der viser disse klasser, før det bliver obligatorisk.«

14 Forordningens artikel 3 med overskriften »Leverandørernes ansvarsområder« bestemmer følgende:

»1. Leverandørerne sikrer, at:

a) alle fjernsyn leveres med en trykt etiket i det format og med de oplysninger, der er vist i bilag V
[...]

3. Etiketten udformes som vist i bilag V og anvendes efter følgende tidsplan:

- a) For fjernsyn, der bringes i omsætning fra den 30. november 2011, skal etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse:
- i) A, B, C, D, E, F eller G udformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 1, eller, hvis leverandøren finder det formålstjenligt, bilag V, punkt 2
  - ii) A+ udformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 2
  - iii) A++ udformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 3
  - iv) A+++ udformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 4.
- b) For fjernsyn, der bringes i omsætning fra den 1. januar 2014, udformes etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse A+, A, B, C, D, E eller F i overensstemmelse med bilag V, punkt 2, eller, hvis leverandøren finder det formålstjenligt, bilag V, punkt 3.
- c) For fjernsyn, der bringes i omsætning fra den 1. januar 2017, udformes etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse A++, A+, A, B, C, D eller E i overensstemmelse med bilag V, punkt 3, eller, hvis leverandøren finder det formålstjenligt, bilag V, punkt 4.
- d) For fjernsyn, der bringes i omsætning fra den 1. januar 2020, udformes etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse A+++, A++, A+, A, B, C eller D i overensstemmelse med bilag V, punkt 4.«

15 Forordningens artikel 4 med overskriften »Forhandlernes ansvarsområder« bestemmer følgende:

»Forhandlerne sikrer, at:

- a) den etiket, som leverandøren har medleveret, jf. artikel 3, stk. 1, er anbragt på forsiden af alle fjernsyn på salgsstedet, så den er let at få øje på

[...]«

16 Den delegerede forordnings artikel 9 med overskriften »Ikrafttræden«, bestemmer følgende:

»Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 30. november 2011. [...]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.«

Tysk ret

17 § 3, stk. 1, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (lov mod illoyal konkurrence) i den affattelse, der fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen (BGB1. 2010 I, s. 254, herefter »UWG«), bestemmer følgende:

»Illoyale kommercielle handlinger er ulovlige, såfremt de mærkbart kan påvirke konkurrenters, forbrugeres eller andre markedsdeltageres interesser.«

18 UWG's § 4 bestemmer følgende:»Eksempler på illoyale kommercielle handlinger:

Illoyalt handler særligt den, der

[...]

11. handler i strid med en lovbestemmelse, der er bestemt til at regulere de handlendes adfærd på markedet i markedsaktørernes interesse.«

19 UWG's §5a, stk. 2 og 4, har følgende ordlyd:

»(2) Illoyalt handler den, der påvirker forbrugernes frie valg som omhandlet i § 3, stk. 2, ved at tilbageholde en oplysning, som er væsentlig i det konkrete tilfælde i betragtning af samtlige omstændigheder, herunder begrænsninger i kommunikationsmidlet.

[...]

(4) Ved væsentlig i henhold til stk. 2 forstås også oplysninger, som forbrugeren i henhold til fællesskabsforordninger eller retsfor skrifter til gennemførelse af fællesskabsdirektiver om kommerciel information, herunder reklame og marketing, skal have adgang til.«

20 UWG's § 8, stk. 1, første punktum, har følgende ordlyd:

»Den, der udøver en efter § 3 eller § 7 forbudt erhvervsmæssig adfærd, kan, såfremt der består fare for gentagelse, søges med henblik på unkladelse heraf.«

De faktiske omstændigheder i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 21 Den 20. januar 2012 havde S+K i sit udstillingsvindue udbudt et fjernsyn til salg, som ikke var forsynet med en etiket med angivelse af energiforbruget som fastsat i den delegerede forordnings bilag V. Fjernsynet var blevet leveret af dets producent, Haier Deutschland GmbH, til en grossist, ElectronicPartner Handel SE, som derefter leverede det til S+K den 20. maj 2011. Denne type af fjernsyn var stadig i produktion den 20. januar 2012.
- 22 Efter en advarsel fra Udo Rätzke anlagde S+K sag med påstand om, at det blev fastslået, at selskabet ikke var mærkningspligtigt, hvilket blev efterfulgt af et modkrav fra Udo Rätzke med påstand om, at selskabet forbydes at udbyde fjernsyn til salg, som ikke er forsynet med en etiket som fastsat i den delegerede forordnings bilag V.
- 23 Modkravet var støttet på UWG's § 3, stk. 1, § 4, nr. 11), og § 8, stk. 1, og rejste det præjudicielle spørgsmål, om S+K var pålagt en mærkningspligt i overensstemmelse med den delegerede forordnings artikel 4, litra a), for det fjernsyn, som selskabet havde fået leveret den 20. maj 2011 uden etiket.
- 24 Landgericht Mühlhausen frifandt S+K med den begrundelse, at fjernsyn, der var leveret før den 30. november 2011 uden den pågældende etiket og i overensstemmelse med den gældende juridiske situation før denne dato, heller ikke skulle være forsynet med en sådan etiket efter den 30. november 2011.
- 25 Den forelæggende ret, for hvilken der er indbragt en appel til prøvelse af Landgericht Mühlhausens afgørelse, rejser spørgsmål om fortolkningen af den delegerede forordnings artikel 4, litra a), som ifølge retten er en bestemmelse om regulering af markedsaktørernes adfærd som omhandlet i UWG's § 4. I denne henseende bemærker retten, at udtrykket »medleveret« anvendt i den delegerede forordnings artikel 4, litra a), kunne antyde, at forhandleren kun er underlagt en mærkningspligt for fjernsyn fra den 30. november 2011, hvis leverandøren leverede fjernsynene med en etiket i overensstemmelse med den forpligtelse, som påhvilede ham fra denne samme dato. Mærkningspligtens formål som nævnt i tredje betragtning til den delegerede forordning kunne imidlertid tale for en mærkningspligt fra den 30. november 2011 for alle fjernsyn udstillet af forhandlerne, herunder også fjernsyn leveret før denne dato. Det er Udo Rätzkes opfattelse, at det kan udledes ud fra sammenhængen med artikel 5, litra d), i direktiv 2010/30, at leverandørerne under alle omstændigheder, dvs. også for apparater leveret før den 30. november 2011, er forpligtet til vederlagsfrit og straks at medlevere etiketter, for at forhandlerne kan opfylde deres mærkningspligt fra den dato.
- 26 Thüringer Oberlandesgericht har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 4, litra a), i [...] den delegerede forordning [...] fortolkes således

- at forhandleren (fra den 30.11.2011) kun er pålagt en mærkningspligt for fjernsyn, såfremt disse fjernsyn allerede fra leverandørens side i overensstemmelse med forordningens artikel 3, stk. 1, litra a) (fra den 30.11.2011), er leveret med den pågældende etiket
- eller omfatter forhandlerens mærkningspligt (fra den 30.11.2011) også sådanne fjernsyn, som før den 30. november 2011 blev leveret af leverandøren uden de pågældende etiketter, således at forhandleren er forpligtet til (rettidig, efterfølgende) anfordring af sådanne etiketter?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 27 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den delegerede forordnings artikel 4, litra a), skal fortolkes således, at forhandlernes forpligtelse til at sikre, at alle fjernsyn på salgsstedet er forsynet med en etiket, som giver oplysninger om apparatets energieffektivitet, kun finder anvendelse på fjernsyn, som er bragt i omsætning fra den 30. november 2011.
- 28 I denne henseende skal der, som fremført af de interesserede parter, laves en helhedsundersøgelse af de forpligtelser vedrørende mærkning af fjernsyn, som den delegerede forordning pålægger leverandørerne og forhandlerne, under hensyntagen til forordningens opbygning, bl.a. i lyset af bestemmelserne i direktiv 2010/30.
- 29 Den delegerede forordnings artikel 4, litra a), pålægger nemlig forhandlerne at anbringe den etiket, som leverandøren har medleveret, på alle fjernsyn »jf. artikel 3, stk. 1« i forordningen.
- 30 Endvidere indeholder den delegerede forordnings artikel 4 ikke en selvstændig tidsplan for forordningens tidsmæssige anvendelse i modsætning til forordningens artikel 3. I medfør af artikel 6, litra b), i direktiv 2010/30 vedrører den mærkningspligt, som er pålagt forhandlerne, kun de produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt, og samme direktivs artikel 10, stk. 3, litra d), præciserer, at den delegerede retsakt fastsætter det tidsmæssige anvendelsesområde for mærkningsansvaret. Direktivet bestemmer nemlig, at Kommissionen, når den udarbejder et udkast til delegeret retsakt, skal »fastsætte en eller flere gennemførelsesdatoer, eventuel fasedeling eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til eventuelle virkninger for SMV'er eller for særlige produktgrupper, der primært fremstilles af SMV'er«.
- 31 Henset til, at den delegerede forordnings artikel 4 ikke indeholder en selvstændig tidsplan, men henviser til forordningens artikel 3, stk. 1, om leverandørernes ansvarsområder, svarer det tidsmæssige anvendelsesområde for den delegerede forordnings artikel 4 derfor til det tidsmæssige anvendelsesområde i forordningens artikel 3. Således er en forhandlers forpligtelse til at påføre etiketterne accessorisk i forhold til leverandørens forpligtelse til at medlevere sådanne etiketter.
- 32 Det bemærkes i denne henseende, at den delegerede forordnings artikel 3, stk. 3, i overensstemmelse med forordningens tidsmæssige anvendelsesområde, som i medfør af forordningens artikel 9 finder anvendelse fra den 30. november 2011, ikke indeholder krav til fjernsyn bragt i omsætning før denne dato. Denne bestemmelse omhandler nemlig særligt de krav, der finder anvendelse på »fjernsyn, der bringes i omsætning fra den 30. november 2011«, og derefter gradvist fra den 1. januar 2014, den 1. januar 2017 og den 1. januar 2020.
- 33 Henset til ovenstående bemærkninger, og som de interesserede parter har fremført, er det nødvendigt for at kunne besvare det præjudicielle spørgsmål at fortolke udtrykket »bringes i omsætning«, som anvendes i den delegerede forordnings artikel 3, stk. 3, litra a).
- 34 Ifølge direktivets artikel 2, litra i), forstås ved »»bringe i omsætning«: den første gang et produkt gøres tilgængeligt på EU-markedet med henblik på distribution eller anvendelse i Unionen enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode«. Derfor er den første gang, et produkt gøres tilgængeligt på markedet, af afgørende betydning uanset salgsmetode.
- 35 Således påhviler der kun forhandlerne en mærkningspligt for så vidt angår de fjernsyn, der er gjort tilgængelige på EU-markedet fra den 30. november 2011, dvs. bragt ind i salgskæden af producenten fra denne dato.
- 36 En sådan tilgang, der er baseret på en hensyntagen til opbygningen af den delegerede forordnings artikel 4, litra a), berøres ikke af en teleologisk fortolkning af denne bestemmelse.

- 37 Som også anført af den forelæggende ret, vil en indførelse af en mærkningspligt for fjernsyn, der blev leveret før den 30. november 2011, naturligvis kunne tilskynde forbrugerne til at købe energieffektive modeller i overensstemmelse med det formål, som forfølges med den delegerede forordning, som omhandlet i tredje og niende betragtning til forordningen.
- 38 Den ovenfor omtalte incitamentsvirkning er dog begrænset, i og med at disse fjernsyn er gjort tilgængelige i løbet af en forholdsvis kort periode.
- 39 Den begrænsede virkning af en tung mærkningspligt også for de fjernsyn, som er leveret før den 30. november 2011, står endvidere i misforhold til den administrative byrde, som foranstaltningen ville medføre for leverandørerne og forhandlerne. Navnlig ville SMV'erne være nødt til at anmode producenten om energiforbrugsetiketter til alle fjernsyn, der allerede var leveret før den 30. november 2011. Det fremgår af 25. betragtning til direktiv 2010/30, at der bør afstås fra at vedtage foranstaltninger, som kunne pålægge de berørte markedsdeltagere, navnlig SMV'er, unødvendigt bureaukratiske og tunge forpligtelser.
- 40 For så vidt angår artikel 5, litra d), i direktiv 2010/30 kan denne bestemmelse, i modsætning til hvad Udo Rätzke anførte for den forelæggende ret, ikke understøtte et andet resultat. Bestemmelsen regulerer nemlig hverken de omstændigheder, hvor leveringen af etiketter er nødvendig, eller tidsrammen for denne forpligtelse, hvilket er et spørgsmål, som direktivet, nærmere bestemt dets artikel 10, st. 3, litra d), henviser til bestemmelserne i en delegeret retsakt. Den omhandlede delegerede retsakt har tydeligt defineret det tidsmæssige anvendelsesområde for mærkningspligten ved kun at lade den delegerede forordning omhandle fjernsyn bragt i omsætning for første gang fra den 30. november 2011.
- 41 Det forelagte spørgsmål skal dermed besvares med, at den delegerede forordnings artikel 4, litra a), skal fortolkes således, at forhandlernes forpligtelse til at sikre, at alle fjernsyn på salgsstedet er forsynet med den etiket, som leverandøren har medleveret i overensstemmelse med forordningens artikel 3, stk. 1, kun finder anvendelse på fjernsyn, som er bragt i omsætning, dvs. bragt ind i salgskæden for første gang af producenten med henblik på distribution, fra den 30. november 2011.

Sagens omkostninger

- 42 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 4, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1061/2010 af 28. september 2010 om supplering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af fjernsyn skal fortolkes således, at forhandlernes forpligtelse til at sikre, at alle fjernsyn på salgsstedet er forsynet med den etiket, som leverandøren har medleveret i overensstemmelse med forordningens artikel 3, stk. 1, kun finder anvendelse på fjernsyn, som er bragt i omsætning, dvs. bragt ind i salgskæden for første gang af producenten med henblik på deres distribution, fra den 30. november 2011.

Underskrifter